

отъ самы-тѣ язычници; за примѣръ, едно двоесмысленно изреченіе или една лъжлива подписка, съ еднѣ речъ най-малко-то отстъпваніе, съ кое-то можеше да ся унижи слава-та Божія; тѣ прѣдпочитахъ да прѣтърпятъ мѣченіе-то и смърть-тѣ. За уважаніе въ църквѣ-тѣ на чистотѣ-тѣ въ мысли и обходѣ, служеше църковно-то управленіе кое-то ся вършеше строго. Кога-то нѣкой направеше нѣщо съблазнително, въ маловажно прѣстѣпленіе, тогава, такъвъ за нѣколко врѣме ся исключаваше отъ Вечерѣ-тѣ Господнѣ; при по-важны прѣстѣпленія, отказвахъ му на пълно съобщеніе въ богослуженіе-то.

Кога-то изяви искренны плодове на покаяніе, тогава спорѣдъ едно рѣшеніе отъ събраніе-то, можеше пакъ полегка-лека да влѣзе въ свои-тѣ права. По той-зи начинъ христіяни-тѣ ся упазихъ отъ много угоренія, кои-то можяхъ да имъ ся правятъ отъ странѣ на язычници-тѣ, и спокойно можеше да ся каже че вѣра-та имъ не е нѣкое мъртво ученіе, нѣ е една сила Божія, плодъ-тѣ на кою-то може да ся види отъ тѣхный животъ. *Юстинъ* свидѣтелствуваше публично срѣщо непріатели-тѣ си, кои-то можехъ да му противоречать, ако бы свидѣтелство-то му бѣше безъ основаніе; «Ные христіяне-тѣ, кои-то, нѣкога слугувахме на сладострастіе-то, сега ся простираме къмъ нѣравственностъ-тѣ: Ные кои-то нѣкогажъ прѣдпочитахме злато-то отъ всичко друго, сега раздѣляваме даже и